

1970

AUTHOR/KEY FIGURE

Henning Christiansen

FACTS

Document type:
Manuscript

Language:
Dansk

General comment:
HC (gen)brugte teksten som
introduktion til artiklen "Dynamikken
er psykofysisk", A+B, no. 2, 1970, s. 4-
8. To eksemplarer i arkivet.

Archive:
HC arkiv Møn/HC Egne Tekster

TRANSCRIPTION

Lørdag mellem jul og nytår

Han stod med en svale i hånden.

Ægteparret gik ned gennem Pestalozzi Strasse, skubbene vognen foran sig. Solen skinnede nydeligt ned mellem alléens træer på lillebror. Det var lørdag middag mellem jul og nytår, der var en dejlig slap stemning over byen. Bilerne agede afsted og udenfor nr. 14 holdt en Citroën 2 CV med konens veninde i. De havde ikke set hinanden i årevis, så der var varm gensynsglæde, den man finder mellem skoleveninder når begge er sprængfyldt med fortællestof. Veninden arbejdede som biokemiker i Freiburg, med speciale i transplantationer. "Blaiberg døde af en dum lungebetændelse, som intet normalt sundt menneske ville være fældet af, men antikörper-virkningen havde været for stor. Jeg tror mere på de syntetiske reservedele, selvom svineopdrættet kunne være en løsning på donorproblemet, svinemaver fungerer jo temmelig perfekt." – "Jeg har fået en lille søn, er han ikke sød?" – "Sådan en ville jeg også gerne ha', men jeg venter lidt endnu." – Et halvt år kan jeg velnok afsætte til helt intens beskæftigelse med ham, jeg føler det vil lønne sig og slet ikke hindre, men bestemt befordre mit arbejde." De gik alle 3 op og ned ad Pestalozzi med vognen. Veninden havde smækket sig ude. Det var koldt og hun havde næsten ingen tøj på, men mor, fru Peters, kom sikkert snart, de plejede at spise kl. 13 og så var hun bestemt hjemme. Op og ned ad alléen og så hen og ringe på igen. Døren gik op, smil og åbne arme vidnede om at de tidligere havde haft det godt sammen, konen, veninden og hendes mor, så ægtemanden følte sig godt tilpas, han manglede bare lige at nå at købe en æske pibetobak inden forretningerne lukkede kl. 14. Veninden tilbød at køre ham hen til tobaksforretningen, hun skulle bare lige hente sit kørekort. Det var en hel ny 2 CV og manden snusede genkendende til plastikindtrækkets kølige lugt, "det er nogle dejlige uforpligtende biler", sagde han, "ja," sagde hun, "men det er ikke min, men min brors". "Er han hjemme?", "ja, han kommer snart, han er ude at træne." – "Der er plads derovre" – "bare bliv i bilen, jeg springer lige ind i geschæften." Der på hjørnet af marktplatz er en dyrehandler og de har udstillet nogle pragtfulde farvestrålende koralfisk, meget smukke. Om hjørnet og ind i tobakshandlen. "En rød Orlik" – "ja bitte, 2,50 DM, værsgo". De cigarhandlere ligner hinanden, alle er tidligere værnemagtsofficerer, garanteret, som efter krigen har trukket sig tilbage i civillevet og købt cigarforretning, sådan en kan man klare, så er man selvstændig og uafhængig. Rigtige småhandlende bliver de aldrig, der er

en ugemytlig halvfornem stil over foretagendet. Ud igen og ind
[s. 2]

til veninden. Hun har svært ved at finde bakgearet, men det går. "Jeg vil gerne en tur til Rusland," siger hun, "det ville være interessant også som biokemiker, men måske er det for svært." Det værste var at komme tilbage. I Amerika er det næsten umuligt at komme ind igen, når man først har været i Sovjet, men det er vel allerede bedre her efter Brandts tilnærmelse.

Sikken et godt hus, flere beboede etager, store stuer og antike møbler, ha! Ha! Der kommer sekt på bordet, fut og brus og en Steinhäger til manden. Han i drikker både sekt og Steinhäger. Broren kommer hjem med en ven. Vennen er tyksak og translatør i arméen, med stor forståelse for das Wirtschaftswunder og industriens ekspansionskrav og kun modvilligt langsomt modtagelig for andre aspekter, som f. eks. at die Produktionsmitteln müssen vergesellschaftet worden og at de soziale forhold må forbedres på bekostning af det billige øl, bilen og de lave skatter, han vil dog gerne en tur til Danmark, Købennavn helst. En onkel har kedet sig noget så gudsjammerligt i Korsør under krigen, men en anden har ædt sig fed og glad i Ålborg. Nå ja, til Kopenhagen vil han gerne engang. Broren må lige ud og løbe en timestid så han forlader selskabet og lillebror kommer op for at få lidt bryst. Så kommer en gammel ven til fru Peters, en skolelærekollega, som også kender moderen og sludre sin 55-årige charme ud gennem det pæne slips. Selskabet forlader brandbare politiske spørgsmål, for at give den ældre herre mulighed for at brænde sine små vittigheder af, til glæde for damerne og især fru Peters, der nu har taget paryk på og ser 3 uger yngre ud. Han fortæller lidt om en rød DKV, som skal have spillet en hvis rolle ved hans første møde med fru Peters.

Lørdag mellem jul og nytår

Han stod med en svale i hånden.

Ægteparret gik ned gennem Pestalozzi Strasse, skubbene vognen foran sig. Solen skinnede nydeligt ned mellem alléens træer på lillebror. Det var lørdag middag mellem jul og nytår, der ^{var} en dejlig slap stemning over byen. Bilerne agede afsted og udenfor nr. 14 holdt en ~~Six~~ Citroën 2 CV med konens veninde i. De havde ikke set hinanden i årevis, så der var varm gensynsglæde, den man finder mellem skoleveninder når begge er sprængfyldt med fortællestof. Veninden arbejdede som biokemiker i Freiburg, med speciale i transplantationer. "Blaiberg døde af en dum lungebetændelse, som intet normalt sundt menneske ville være fældet af, men ~~antikörpervirkningen~~ anti-körper-virkningen havde været for ~~stærk~~ stor. Jeg tror mere på de syntetiske reservedele, selvom svineopdrættet kunne være en løsning på donorproblemet, svinemaver fungerer jo temmelig perfekt." - "Jeg har fået en lille søn, er han ikke sød?" - "Sådan en ville jeg også gerne ha', men jeg venter lidt endnu." - "Et halvt år kan jeg velnok afsætte til helt intens beskæftigelse med ham, jeg føler det vil lønne sig og slet ikke hindre, men bestemt befordrer mit arbejde." De gik alle 3 op og ned ad Pestalozzi med vognen. Veninden havde smækket sig ude. Det var koldt og hun havde næsten ingen tøj på, men mor, fru Peters, kom sikkert snart, de plejede at spise kl. 13 og så var hun bestemt hjemme. Op og ned ad alléen og så hun og ringe på igen. Døren gik op, ~~de~~ smil og åbne arme vidnede om at de tidligere havde haft det godt sammen, konen, veninden og hendes mor, så ægtemanden følte sig godt tilpas, han manglede bare lige at nå at købe en æske pibetobak inden forretningerne lukkede kl. 14. Veninden tilbød at køre ham hen til tobaksforretningen, hun skulle bare lige hente sit kørekort. Barn og barnevogn blev båret lige ind i kæmpehuset før de kørte. Det var en hel ny 2 CV og manden snusede genkendende til plastikindtrækkets kølige lugt, "det er nogle dejlige uforpligtende biler", sagde han, "ja," sagde hun, "men det er ikke min, men min brors". "Er han hjemme?", "ja, han kommer snart, han er ude at træne." - "Der er plads derovre" - "bare bliv i bilen, jeg springer lige ind i geschäftten." Der på hjørnet af marktplatz er en dyrehandler og de har udstillet nogle pragtfulde farvestrålende koralfisk, meget smukke. Om hjørnet og ind i tobakshandlen. "En rød Orlik" - "ja bitte, 2,50 DM, ~~kommer~~ værsgo". De cigarhandlere ligner hinanden, alle er tidligere værnemagts-officerer, garanteret, ~~smukke~~ som efter krigen har trukket sig tilbage i civillevet og købt cigarforretning, sådan en kan man klare, så er man selvstændig og uafhængig. Rigtige småhandlende bliver de aldrig, der er en ugemytlig halvfornem stil over foretagendet. Ud igen og ind

Lofing

til veninden. Hun har svært ved at finde bakgearet, men det går. "Jeg vil gerne en tur til Rusland," siger hun, "det ville være interessant også som biokemiker, men måske er det for svært." Det værste var at komme tilbage. I Amerika er det næsten umuligt at komme ind igen, når man først har været i Sovjet, men det er vel allerede bedre her efter Brandts tilnærmelse.

Sikken et godt hus, flere beboede etager, store stuer og antike møbler, ha ! ha ! Der kommer sekt på bordet, fut og brus og en Steinhäger til manden. Han drikker både sekt og Steinhäger. Broren kommer hjem med en ven. Vennen er tyksak og translator i arméen, med stor forståelse for das Wirtschaftswunder og industriens ekspansionskrav og kun modvilligt langsomt modtagelig for andre aspekter, som f. eks. at die Produktionsmitteln müssen vergesellschaftet werden og at de sociale forhold må forbedres på bekostning af det billige øl, bilen og de lave skatter, han vil dog gerne en tur til Danmark, København helst. En onkel har kedet sig noget så gudsjammerligt i Korsør under krigen, men en anden har siddt sig fed og glad i Ålborg. Nå ja, til København vil han gerne engang. Broren må lige ud og løbe en timestid, så han forlader selskabet og lillebror kommer op for at få lidt bryst. Så kommer en gammel ven til fru Peters, en skolelærerkollega, som også kender mod ren og sludre sin 55-årige charme ud gennem det pæne slips. Selskabet forlader ~~brandbare~~ brandbare politiske spørgsmål, for at give den ældre herre mulighed for at brænde sine små vittigheder af, til glæde for damerne og især fru Peters, der nu har taget paryk på ~~og ser 3 uger yngre ud~~ og ser 3 uger yngre ud. Han fortæller lidt om en rød DKV, som skal have spillet en hvis rolle ved hans første møde med fru Peters.

Lørdag mellem jul og nytår

Han stod med en svale i hånden.

Ægteparret gik ned gennem Pestalozzi Strasse, skubbene vognen foran sig. Solen skinnede nydeligt ned mellem alléens træer på lillebror. Det var lørdag middag mellem jul og nytår, der ~~is~~^{var} en dejlig slap stemning over byen. Bilerne agede afsted og udenfor nr. 14 holdt en ~~cit~~ Citroën 2 CV med konens veninde i. De havde ikke set hinanden i Årevis, så der var varm gensynsglæde, den man finder mellem skoleveninder når begge er sprængfyldt med fortællestof. Veninden arbejdede som biokemiker i Freiburg, med speciale i transplantationer. "Blaiberg døde af en dum lungebetændelse, som intet normalt sundt menneske ville være født af, men ~~anti-körper-virkningen~~ anti-körper-virkningen havde været for ~~stort~~ stor. Jeg tror mere på de syntetiske reservedele, selvom svineopdrættet kunne være en løsning på donorproblemet, svinemaver fungerer jo temmelig perfekt." - "Jeg har fået en lille søn, er han ikke sød?" - "Sådan en ville jeg også gerne ha', men jeg venter lidt endnu." - "Et halvt år kan jeg velnok afsætte til helt intens beskæftigelse med ham, jeg føler det vil lønne sig og slet ikke hindre, men bestemt befordre mit arbejde." De gik alle 3 op og ned ad Pestalozzi med vognen. Veninden havde smækket sig ude. Det var koldt og hun havde næsten ingen tøj på, men mor, fru Peters, kom sikkert snart, de plejede at spise kl. 13 og så var hun bestemt hjemme. Op og ned ad alléen og så hen og ringe på igen. Døren gik op og smil og åbne arme vidnede om at de tidligere havde haft det godt t sammen, konen, veninden og hendes mor, så ægteman en fælte sig godt tilpas, han manglede bare lige at nå at købe en sække pibetobak inden forretningerne lukkede kl. 14. Veninden tilbød et køre ham hen til tobaksforretningen, hun skulle bare lige hente sit kørekort. Barn og barnevogn blev båret lige ind i kæmpehuset før de kørte. Det var en hel ny 2 CV og manden snusede genkende til plastik indtrækkets kølige lugt, "det er nogle dejlige uforpligtende biler", sagde han, "ja," sagde hun, "men det er ikke min, men min brors". "Er han hjemme?", "ja, han kommer snart, han er ude at træne." - "Der er plads derovre" - "bare bliv i bilen, jeg springer lige ind i geschäftten." Der på hjørnet af marktplatz er en dyrehandler og de har udstillet nogle pragtfulde farvestrålende koralfisk, meget smukke. Om hjørnet og ind i tobakshandlen. "En rød Orlik" - "ja bitte, 2,50 DM, værsgo værsgo". De cigarhandlere ligner hinanden, alle er tidligere værnemagts officerer, garanteret, ~~hæmsætte~~ som efter krigen har trukket sig tilbage i civillevet og købt cigarforretning, sådan en kan man klare, så er man selvstændig og uafhængig. Rigtige småhandlende bliver de aldrig, der er en ugemtylig halvfornem stil over foretagendet. Ud igen og ind

L. J. J. J.

til veninden. Hun har svært ved at finde bakgearet, men det går. "Jeg vil gerne en tur til Rusland," siger hun, "det ville være interessant også som biokemiker, men måske er det for svært." Det værste var at komme tilbage. "I Amerika er det næsten umuligt at komme ind igen, når man først har været i Sovjet, men det er vel allerede bedre her efter Brandts tilnærmelse?"

Sikken et godt hus, flere beboede etager, store stuer og antike møbler, ha ! ha ! Der kommer sekt på bordet, fut og brus og en Steinhäger til manden. Han drikker både sekt og Steinhäger. Broren kommer hjem med en ven. Vennen er tyksak og translator i arméen, med stor forståelse for das Wirtschaftswunder og industriens ekspansionskrav og kun modvilligt, langsomt modtagelig for andre aspekter, som f. eks. at die Produktionsmitteln müssen vergesellschaftet werden og at de sociale forhold må forbedres på bekostning af det billige øl, bilen og de lave skatter, han vil dog gerne en tur til Danmark, København helst. En onkel har kedet sig noget så gudsjammerligt i Korsør under krigen, men en anden har ædt sig fed og glad i Ålborg. Nå ja, til Kopenhagen vil han gerne engang. Broren må lige ud og løbe en timestid, så han forlader selskabet og lillebror kommer op for at få lidt bryst. Så kommer en gammel ven til fru Peters, en skolelærerkollega, som også kender moderen og sludre sin 55-årige charme ud gennem det pæne slips. Selskabet forlader ~~brandbare~~ brandbare politiske spørgsmål, for at give den ældre herre mulighed for at brænde sine små vittigheder af til gløde for damerne og især fru Peters, der nu har taget paryk på ~~og ser 3 uger yngre ud~~ og ser 3 uger yngre ud. Han fortæller lidt om en rød DKV, som skal have spillet en hvis rolle ved hans første møde med fru Peters.